

5. pkt., medens andet led foreskriver, at landvæsenskommissionen i tilknytning til rensningskravene efter § 73 c skal træffe bestemmelse om, hvordan der skal forholdes, hvis kontrollen viser, at kravene ikke (længere) kan opfyldes. Dette stemmer overens med princippet i § 72, stk. 2, hvorefter lovlige anlæg kun opnår midlertidig godkendelse, fordi de altid kan stilles over for krav om udførelse af de supplerende anlæg, som vandløbsretten finder påkrævede. Vandløbsretten afslutter sagens behandling, når kendelse er afsagt. Kontrollen og evt. tvangsfuldbyrdelse påhviler de administrative myndigheder hvorom henvises til § 77 d, § 81, stk. 2, og § 86, stk. 2, (private anlæg) og § 81, stk. 2, § 82, stk. 3, og § 88 a (offentlige anlæg).

§ 74 f svarer i det væsentlige til den gældende § 74, stk. 7. Disse regler om etapevis udbygning af spildevands- og rensningsanlæg vil få stigende betydning, når spildevandsforholdene planlægges i tilknytning til andet kommunalt planlægningsarbejde vedrørende større områder som først efterhånden inddrages under bebyggelse.

I § 74 f, stk. 2, opretholdes den hidtidige bestemmelse i § 74, stk. 7, sidste punktum, om at der i kendelsen kan træffes bestemmelse om udførelse af senere etaper af f. eks. rensningsanlægget. Denne ordning findes særlig hensigtsmæssig i de tilfælde, hvor det kan overlades til kommunen at tage bestemmelser om udbygning af det kommunale kloaknet efter forslaget § 74, stk. 1, og § 74 a, jfr. bemærkningerne foran side 28 til § 73 c, stk. 1.

Den ændrede affattelse i § 74 g tilsigter ingen ændring af den praksis, der er fulgt på grundlag af de gældende bestemmelser i § 74, stk. 5, næstsidste og sidste pkt. Bestemmelsen svarer til lov om landvæsensretter, § 34, stk. 1.

Til nr. 68-69 (§ 75).

Efter forslaget til § 74 b skal landvæsenskommissionen kun godkende beregningsreglerne for anlægsudgifternes fordeling. Det foreslås derfor også at overlade de økonomiske spørgsmål, der kan opstå under arbejdets udførelse, til kommunernes egen afgørelse, således at disse kun forelægges i tilfælde af tvistigheder.

Til nr. 71-72 (§ 77 og §§ 77 a-77 d).

Ved vandløbslovens gennemførelse har det næppe stået nogen klart, at reglerne i § 77 om private spildevandsanlæg kom til at gælde for endog meget store anlæg. Hvis den lokale kommune ikke ønsker at overtage sagen efter § 77, stk. 2, jfr. § 74, og afledningen ikke vedrører et amtsvandløb, skal f. eks. spildevandsanlæg for store kemiske industri-

virksomheder eller store statslige anlæg, der ejer arealer, der grænser til vandløb eller havet, behandles for landvæsensnævnet som 1. instans. I overensstemmelse med det foran side 21 anførte, foreslås landvæsensnævnens kompetence begrænset til behandling af sager vedrørende afledning af spildevand fra ejendomme uden for samlet bebyggelse, d. v. s. det i § 5 b omhandlede afløb fra nogle få beboelser eller landbrug uden for samlede bebyggelser.

Sager om private anlæg til afledning af andet spildevand foreslås herefter behandlet af landvæsenskommissionen som første instans i overensstemmelse med hovedreglen i den foreslåede ændrede affattelse af § 7, stk. 2, men da der kun er én enkelt interesseret eller få interesserede ejendomme, vil behandlingen også for landvæsenskommissionen kunne ske efter reglerne i § 77 og §§ 77 a-77 d, der er mindre komplicerede end §§ 74-75 om offentlige anlæg. Det bemærkes, at de foreslåede nye regler i § 77 c om rensningskrav og kontrol med driften af private rensningsanlæg giver tilsynsmyndigheder et arbejdsgrundlag svarende til regulativer ved offentlige anlæg.

Til spildevandskommissionens forslag til § 77 c er indføjet et nyt stk. 3, hvorefter vandløbsretten i kendelser om private spildevandsanlæg med rensningsanlæg kan fastsætte bestemmelser om, hvordan der skal forholdes, såfremt rensningsanlægget ikke længere opfylder de fastsatte rensningskrav eller vilkår, og såfremt manglerne ikke kan afhjælpes ved kommunens foranstaltning efter § 77 d.

Vandløbsrettens virksomhed til beskyttelse af recipienterne er den samme i begge tilfælde, da § 73 c er fælles for offentlige og private anlæg.

Til nr. 73 (§ 78).

Ved formuleringen af forslaget til § 78, stk. 1 og 2, har man lagt det synspunkt til grund, at de økonomiske spørgsmål i forbindelse med drift og vedligeholdelse af offentlige spildevandsanlæg kan overlades til kommunerne.

Det bemærkes, at reglen i vandløbslovens § 78, stk. 3, delvis er blevet overflødiggjort af bestemmelser i landsbyggelovent med tilhørende bygningsreglement og afløbsregulativ. Da § 78, stk. 3, imidlertid har en naturlig placering i sammenhæng med de øvrige bestemmelser om spildevandsanlæg i vandløbsloven, og har selvstændig betydning, hvor bygningsmyndigheden ikke udøves af den lokale kommunalbestyrelse, der administrerer det offentlige spildevandsanlæg, foreslås bestemmelsen opretholdt.